

Bio jednom jedan princ i princeza

Bio jednom jedan princ koji se oženio za zlu ženu, koja ga je maltretirala i ponašala se da joj je on rob. Princ nije mogao da izdrži, i odlučio je da se razvedu, ona je otišla i niko nije čuo za nju. Nakon toga je kralj rekao princu da ode i nađe drugu ženu, odmah je krenuo u potragu. Kada je otišao kod jednog dvora video je princezu i odmah je doveo kući i oženio je. Bili su mnogo nesrećni jer nisu imali dece, tražili su rešenje, ali ga nisu našli. Odjednom se stvorila jedna žaba i pitala da li treba nekom pomoć. Princ joj se požali i žaba mu je rekla da svaki dan dolazi da seče šumu, i da će mu žena roditi dva zdrva sina i da će dobiti puno zlatnika. Za godinu dana je princ isekao celu šumu, i sutra dan se sve ostvarilo. Princ nije znao kako da zahvali žabi.

Napravili su veliko slavlje, i princ i princeza su živeli srećno sa svojim sinovima do kraja života.

Tijana Miladinović 5/3

Nekada davno živeli su car i njegova tri sina. Sva trojica su već bili dovoljno veliki za ženidbu, pa im otac reče da idu da traže sebi žene.

Najstariji je krenuo u pravcu gde živi princeza, srednji je krenuo u pravcu gde živi mlada grofica, a najmlađi je krenuo u pravcu guste šume. On se razočarao. Ide on tako šumom i sretne mačku. Mačka progovori i upita šta ga muči. On joj sve reče po redu šta ga muči. A ona ga preklinjavši i plačući ubedi da mu bude žena. Dva brata se srećni vrtiše kući, a najmlađi sav tužan i utučen. Otac im onda reče da idu i da donesu po beket cveća od svojih izabranica. Sva trojica krenuše. Najmlađi se rastuži i krene u šumu. Mačka ga upita što je tužan. A on joj reče. Ona mu zatim kaže da legne da spava. On tako učini. Ona malo pogrebe drvo, a iz njega izađe tri mačke. Jedna je nosila zlatno, druga srebrno, a treća dijamantno cveće. Ona ga uze i napravi buket. Svi se vrtiše kući, a otac im reče da su svi buketi lepi, ali da je treći najlepší. Onda ih otac posla da donesu maramice od svojih dragih. Svi krenuše. Treći sin tužan ode u šumu. On mački reče šta ga muči. I brzo zaspe. A mačka uze i zagreba malo drvo. Sve tri mačke izađe, jedna iznese zlatni, druga srebrni, a treća dijamantski konac. Mačka ga uzme i istka maramicu. Kada svi trojica dođu kući i otac im vide maramice, i reče da je treća najlepša. On ih onda pošalje da dovedu mlade. Najmlađi sin se mnogo uplaši jer ne može da dovede mačku. Kad je stigao u šumu on zateče devojkicu. Ona mu objasni da je ona ustvari mačka, ali da je bila začarana. Oni čim su stigli uzeše se i živeli su srećno i dugovečno.

Teodora Misirkić 5/3

Jedan običaj u mojoj porodici

Bog je bio blagodaran prema nama, tako da je moja porodica mnogobrojna. Moja porodica broji sedam članova uključujući i moju baku Nadu. Ona je majka mog pokojnog oca.

Moj otac Rista Popović je preminuo 11. oktobra 2002. godine, to je slomilo moju porodicu. U njegovu čast moja baka Nadežda Popović odlučila je da bi trebalo da se kao porodica sastanemo barem jednom mesečno u čast sećanja na njega. Svake prve nedelje u mesecu naša baka pravi svečani ručak za nas, naravno sada joj i ja pomažem. Moja mama, sestra, braća Rista, Mime, Nikola, moja baka, ja i ponekad lepše polovine naše braće, sastanemo se

na svečanom nedeljnom ručku već punih 11 godina. Naš porodični običaj ima svoje ime, zovemo ga "bakina nedelja". Nedavno smo proslavili 100. bakinu nedelju. Zahvaljujući ideji moje bake i njenim naporima da sačuva porodicu na okupu i da nam ukaže na njenu važnost, moja sestra, braća i ja nikada nećemo postati stranci. Moja baka sad ima punu 81 godinu i mi se svi divimo njenim naporima i ljubavi koju ima za nas.

Moja porodica je uspela da veliku tragediju koja ju je zadesila pretvori u nešto tako lepo i nešto čega će se svako od nas sećati do kraja svog života, jer sva ta ljubav, posvećenost, suze i smeh su ono što čini život.

Milica Popović 7/3

Mudrost svetom vlada

Bila jednom jedna ptica. Imala je rep svih boja sveta. Ne samo što je bila lepa, bila je i mudra. Tako ona jednom krene na put. Srela jednog dečaka u praku koji plače. Ptica ga je upitala: - Zašto plačeš?. On je rekao da su ga svi izbacili iz košarkaškog kluba zato što je nizak. Ptica mu je rekla ako ima cilj, naći će i put. Dečak je shvatio i krenuo je da vežba. Posle godinu dana kada je bio na moru, sreo je menadžera evropskog tipa. Menadžer ga je pozvao u taj klub. Odigrao je svoju najbolju utakmicu i svi klubovi su ga zvali. Poče ptica da leti. Čim je poletela videla je u dvorištu dva dečaka koji se svađaju. Ptica je prišla jednom dečaku i šapnula mu: - Bolje prijatelju oprostiti, nego ga izgubiti. Dečak ju je poslušao i pomirio se sa drugom. Dečak se zahvalio i dao joj malo hrane. Ona je to pojela i odletela je.

Da postoje ovakve ptice mislim da ne bi bilo problema na ovom svetu.

Milutin Vidić 5/3